

BUDOWANIE KONSPEKTU

WARSZTATY

CZY DOBRY PLAN WARUNKUJE DOBRE ZAJĘCIA?

Korzyści wynikające z ukończenia szkolenia.

Uczestnik:

- potrafi napisać scenariusz, zgodnie ze standardami metodyki wychowania przedszkolnego i nauczania początkowego,
- potrafi właściwie zaplanować swoje zajęcia,
- potrafi dobrać odpowiednie cele do realizacji.

Warsztat adresowany jest dla osób pragnących:

- doskonalić umiejętności pisania scenariuszy zajęć i lekcji,
- doskonalić umiejętności formułowania celów ogólnych i operacyjnych w swoich działaniach,
- utrwalić umiejętności doboru metod pracy i form organizacyjnych do scenariusza,
- umiejętnie dobrać treści programowe zgodnie z podstawą programową,
- poszerzyć wiedzę metodyczną i merytoryczną w zakresie planowania pracy.

Plan zajęć- potrzeba czy "papierlogia"?

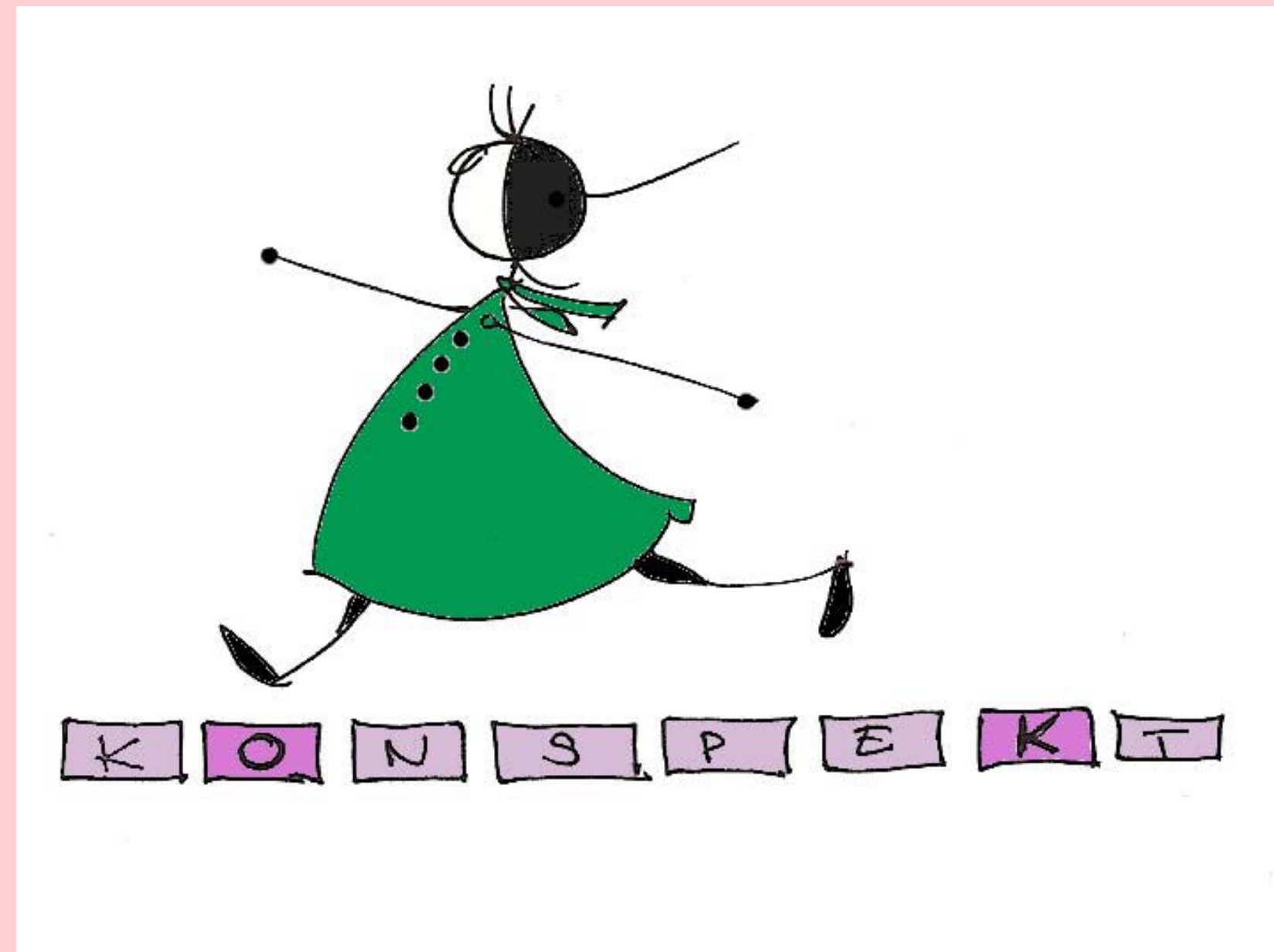
Podstawa programowa nie jest dokumentem przeznaczonym do bieżącej pracy nauczyciela, nie zawiera bowiem opisu procesu uczenia, a jedynie cel ogólny, ogólne zadania przedszkola oraz zapis umiejętności i wiedzy dziecka, które idzie do szkoły. Zapisy podstawy można jednak wykorzystać jako inspirację do tworzenia dokumentacji pracy nauczyciela

- zawierają one bowiem stosowny język wynikający z koncepcji pracy przedszkola.

Zarys, szkic, zapis zaplanowanych
sytuacji edukacyjnych czy zajęć, które
chcemy przeprowadzićw przedszkolu, w
języku dydaktyki nazywamy
konspektem.

Na przestrzeni ostatnich 20 lat w polskim systemie oświaty pojawił się nowy termin opisujący ten łańcuch logicznie powiązanych ze sobą zdarzeń podczas zajęć z dziećmi. Wydawnictwa wprowadziły do tzw. poradników metodycznych zamiast konspektu pojęcie **scenariusza**.

Konspekt (plan metodyczny), a scenariusz

Czym jest konspekt lub scenariusz?

Najogólniej konspekt czy scenariusz to **pisemny zapis planowanej lekcji, zajęć.**

Niemniej jednak
pomiędzy tymi pojęciami można wskazać pewne
różnice.

Konspekt

Konspekt

ma służyć praktycznemu przeprowadzeniu lekcji,
dlatego też nie powinien być

popisem retorycznym, ale **zwięzłym**
i konkretnym zapisem wykonywanych czynności.

Powinien służyć nauczycielowi pomocą, a więc
najlepiej, jeśli jego forma nie będzie narzucona odgórnie

Scenariusz

Termin zapożyczony ze świata teatru i filmu.

Wg słownika wyrazów obcych jest to tekst

„przystosowany i przeznaczony do realizacji filmowej lub wystawienia na scenie”

- Scenariusz reżyserski- tekst zawierający dokładne wskazówki dotyczące realizacji i montażu filmu.

W dydaktyce scenariusz uwzględnia:

- informacje na temat organizacji zajęć i szczegółowy opis ich realizacji (cele, metody pracy i ewaluacji, funkcje nauczyciela, organizację klasy/ grupy, czas trwania etapów lekcji, środki dydaktyczne itd.)

Konkluzja

O ile konspekt lekcji przedstawiał
ogólny zarys lekcji, który ja nazwałabym szkieletem zajęć. Tak
scenariusz przedstawia nam funkcjonowanie całego organizmu (godziny
lekcyjnej) zawierając podobnie jak jego filmowy, lub teatralny
odpowiednik szkice fabuły, charakterystykę postaci, scenerii oraz skrót
dialogów.

To co jest cechą wspólną konspektu i scenariusza jest
opracowanie celów.

Zasadnicze różnice

Konspekt

jest zdecydowanie mniej rozbudowany.

Scenariusz

jest bardzo szczegółowy.

Konspekt

jest bardziej sformalizowany,

scenariusz-

elastyczny.

W scenariuszu

zakładamy prawo

dokonywania zmian w trakcie prowadzenia

lekcji,

czego konspekt nie uwzględnia.

*„NAUCZYCIEL, ABY NIE POPAŚĆ
W RUTYNĘ, CZĘSTO PLANUJE
SWOJĄ CODZIENNĄ PRACĘ NA PIŚMIE.
JEST TO „TWÓRCZY” MOMENT
W JEGO PRACY, POZWALAJĄCY MU NIE
TYLKO ODŚWIEŻYĆ I STAŁE ROZSZERZAĆ WIEDZĘ METODYCZNĄ I
RZECZOWĄ Z DANEJ DZIEDZINY EDUKACJI, LECZ TAKŻE ROZWIJAĆ
WŁASNE MYŚLENIE, INICJATYWĘ I POMYSŁOWOŚĆ.
ZEWNĘTRZNYM WYRAZEM PRZYGOTOWANIA NAUCZYCIELA DO ZAJĘĆ (...)
JEST SCENARIUSZ”
–(M. K.)*

Trochę historii...

Historia konspektu sięga lat międzywojennych.

Dawniej był on podzielony na trzy części, które zawierały:

- Część wstępna-uwzględniała datę, grupę, imię i nazwisko prowadzącego, temat zajęć, hasła z programu nauczania, cele zajęcia (poznawcze, sprawnościowe, wychowawcze), typ zajęcia metody i środki dydaktyczne i bibliografię (1 strona)
- Część właściwa- informacje dotyczące przebiegu zajęć (z podziałem na ogniwa), z zaznaczeniem czasu przeznaczanego na ich realizację, wyliczenie czynności nauczyciela i czynności uczniów, pytania nauczyciela, a nawet domniemane odpowiedzi uczniów, przewidywalną notatkę dla uczniów, (od 2 do 6 stron)
- Część końcowa- sprawozdawcza, samoocena lekcji (ok. 1.5 strony)

**FUNKCJA
NAUCZYCIELA**

**ORGANIZACJA
KLASY**

Zasady tworzenia konspektów zajęć wg metodyków i dydaktyków

BUDOWA KONSPEKTU: WG R. WIĘCKOWSKIEGO

□ TEMAT

□ CELE: KSZTAŁCĄCE, WYCHOWAWCZE, POZNAWCZE

□ FORMY ORGANIZACYJNE NAUCZANIA I PRACY UCZNIÓW

□ ŚRODKI DYDAKTYCZNE- POMOCY NAUKOWE

□ PRZEBIEG LEKCJI (W PUNKTACH OPIS CZYNNOŚCI NAUCZYCIELA I UCZNIA). ZAWIERAJĄ SIĘ TU OGNIWA

NP.: SPRAWDZENIE PRACY DOMOWEJ, NAWIĄZANIE DO TEMATU, PODANIE NOWEGO MATERIAŁU,

UTRWALENIE NOWEGO MATERIAŁU, ZADANIE PRACY DOMOWEJ.

□ PRACA DOMOWA

CECHY DOBREGO KONSPEKTU

KONSPEKT POWINIEN BYĆ :

- *ŚCIŚLE ZORIENTOWANY NA CELE LEKCJI;*
- *SKONCENTROWANY NA CZYNNOŚCIACH UCZNIÓW*
- *KONSPEKT POWINIEN UMOŻLIWIĆ ORYGINALNE SPOSOBY OSIĄGANIA CELÓW PRZEZ PROJEKTOWANIE ZADAŃ DYDAKTYCZNYCH;*
- *KONSPEKT POWINIEN BYĆ PROSTY W BUDOWIE, ŁATWY W WYKORZYSTANIU I NIE OGRANICZAJĄCY MOŻLIWOŚCI BIEŻĄCYCH MODYFIKACJI.*

Proponowana struktura scenariusza według schematu zaczepniętego z czasopisma „Wychowanie w Przedszkolu”

1. Temat,
2. Cele,
3. Środki dydaktyczne,
4. Przebieg zajęć.

Przykładowy schemat scenariusza zajęć według A. Klim-Klimaszewskiej

1. Grupa wiekowa,
2. Temat,
3. Cele operacyjne,
4. Środki dydaktyczne,
5. Przebieg zajęć.

Budowa scenariusza według

B. Właźnik

1. Temat
2. Cele ogólne,
3. Cele operacyjne,
4. Treści programowe (wyodrębnione oddzielnie z poszczególnych obszarów edukacyjnych),
5. Forma pracy,
6. Metody,
7. Pomoce,
8. Przebieg zajęć,
9. Uwagi dodatkowe.

**Przykładowa
forma konspektu zajęcia
według K. Duraj-Nowakowej:**

1. „Temat zajęcia, data.
2. Treść (materiał programowy).
3. Materiał do zajęcia
(pomoce).
4. Tok zajęcia (wywołanie zainteresowania).
5. Zakończenie zajęcia,tj. podsumowanie wyników, analiza i
umotywowana ocena pracy dzieci, wyjaśnienie przyczyn błędów i
braków

Modelowa struktura scenariusza zajęć

1. T y t u ł, określający co to jest, jakiego głównego obszaru edukacyjnego dotyczy oraz do jakiej grupy jest przeznaczony, np. „Scenariusz zintegrowanych zajęć przygotowujących do nauki czytania z dziećmi pięcioletnimi”.

2. D a t a.

3. H a s ł o p r o g r a m o w e – ujęte w cudzysłów, jako cytata z wykorzystywanego przez nauczyciela programu wychowania przedszkolnego, fragment cytowanego programu ma dotyczyć realizowanych w toku zajęć treści edukacyjnych (jeżeli program ma wersję zwartej publikacji, należy po cytacie zawrzeć przypis uwzględniający stronę, z której treści zostały zaczerpnięte).

4. T E M A T Z A J Ę C I A – UJĘTY W CIEKAWĄ, LITERACKĄ FORMĘ.

5. C E L E Z A J Ę Ć:

CEL GŁÓWNY – ZAZWYCZAJ JEDEN, WYNIKAJĄCY

BEZPOŚREDNIO Z TEGO, CZEGO ZAJĘCIA MOGĄ DOTYCZYĆ,

CELE SZCZEGÓŁOWE – NAJCZĘŚCIEJ KILKA, WYNIKAJĄCE Z CELU GŁÓWNEGO, MAJĄCE CHARAKTER POSTULATYWNY,

CELE OPERACYJNE – ODPOWIADAJĄCE CELOM SZCZEGÓŁOWYM,

MAJĄCE CHARAKTER WYNIKOWY (WSKAZANE JEST, ABY ZAŁOŻONY WYNIK
DZIAŁANIA DZIECI MÓGŁ BYĆ OSIĄGNIĘTY PODCZAS PRZEPROWADZONEGO ZAJĘCIA

6. M E T O D Y P R A C Y – PRZYKŁADOWO W UJĘCIU M. KWIATOWSKIEJ
(JEŻELI ZASTOSUJE SIĘ INNY PODZIAŁ METOD, NALEŻAŁOBY WSKAZAĆ
AUTORA PRZYJĘTEJ KLASYFIKACJI).

7. F O R M Y P R A C Y – PRZYKŁADOWO W UJĘCIU M. KWIATOWSKIEJ
(JEŻELI ZASTOSUJE SIĘ INNY PODZIAŁ METOD, NALEŻAŁOBY WSKAZAĆ
AUTORA PRZYJĘTEJ KLASYFIKACJI).

8. Ś R O D K I D Y D A K T Y C Z N E – MOGĄ BYĆ PODZIELONE NA TE SŁUŻĄCE
DZIECIOM (NP. PAPIER, NOŻYCHY, KREDKI, KARTY PRACY, ITP.)
I TE PRZEZNACZONE DLA NAUCZYCIELA (LITERATURA FACHOWA, ILUSTRACJE
DO OPOWIADAŃ, PIANINO ITP.).

9. O R G A N I Z A C J A Z A J Ę Ć – ZAKŁADANY UKŁAD STOLIKÓW, OKREŚLENIE
TEGO CO BĘDZIE POWIESZONE NA TABLICY, JAK BĘDĄ USADZONE
DZIECI ITP.

10. P R Z E W I D Z I A N Y C Z A S T R W A N I A Z A J Ę Ć – DOSTOSOWANY
DO WIEKU I MOŻLIWOŚCI PERCEPCYJNYCH DZIECI ORAZ CHARAKTERU
ZAJĘĆ.

11. P R Z E B I E G Z A J Ę Ć – MOŻE MIEĆ CHARAKTER OPISOWY, UJĘTY
W PUNKTACH, LUB TABELARYCZNY WEDŁUG ZAPROPONOWANEGO PROJEKTU:

- CZĘŚĆ ZAJĘCIA
- CZAS TRWANIA (W MIN.)
- PRZEBIEG ZAJĘĆ CZYNNOŚCI NAUCZYCIELA
- CZYNNOŚCI DZIECI
- OBSZAR EDUKACYJNY (WEDŁUG WYKORZYSTANEGO PROGRAMU)
- ŚRODKI DYDAKTYCZNE
- PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA DZIECI
- UWAGI

W TOKU PRZEBIEGU ZAJĘĆ WYRÓŻNIĆ NALEŻY:

- CZĘŚĆ WPROWADZAJĄCĄ (CZYNNOŚCI ORGANIZACYJNE),
- PORZĄDKUJĄCE ZACIEKAWIENIE TEMATEM, UŚWIADOMIENIE CELU);
- CZĘŚĆ WŁAŚCIWĄ (REALIZACJA ZADAŃ PROGRAMOWYCH);
- CZĘŚĆ KOŃCOWĄ (RELAKSACYJNA, PODSUMOWANIE, PRÓBY OCENY).

**12. WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW DO SCENARIUSZA (NP. PONUMEROWANE
KARTY PRACY, TREŚĆ OPOWIADAŃ, ZAGADEK ITP.).**

*PRZEDSZKOLE TO MIEJSCE CAŁOŚCIOWEGO WSPARCIA DZIECI,
PRZESTRZEŃ BEZPIECZEŃSTWA I ZROZUMIAŁEJ DLA DZIECKA
ZABAWY, W KTÓREJ NAJWIĘKSZE ZNACZENIE MAJĄ MAŁE KROKI,
CZYLI TZW. SYTUACJE EDUKACYJNE, OKAZJE DO UCZENIA, A NIE
WYREŻYSEROWANE I BARDZO CZĘSTO PRZEPISYWANE Z
GOTOWYCH WZORCÓW, NIEDOSTOSOWANE DO POTRZEB
DZIECI, NARZUCONE ZBIORY ZDAŃ I ĆWICZEŃ.*

TEMAT KONSPEKTU

TO ZAPIS DALEKI OD TYPOWYCH LEKCJI SZKOLNYCH.
NAJCZĘŚCIEJ W POSTACI HASŁA LUB KRÓTKIEGO WYPOWIEDZENIA
ODNOSI SIĘ DO ISTOTY TEGO, CO SIĘ WYDARZY, NP. *SPOTKANIE Z
LISTONOSZEM/ LEKARZEM/ POLICJANTEM, A TAKŻE: MIESZKAŃCY
KOŁOROWEGO PUDEŁKA, WIOSNA W OGRODZIE ITD.*

TEMATY CZERPIEMY Z ŻYCIA, PRZED E WSZYSTKIM Z OTOCZENIA
DZIECKA, ABY ZA ICH PRZYCZYNA, BAWIĄC SIĘ, POZNAWAŁO
FUNKCJONALNOŚĆ ŚWIATA.

**ŹRÓDŁEM TEMATÓW SĄ ZAWSZE ZADANIA PRZEDSZKOŁA ZAWARTE
W PODSTAWIE PROGRAMOWEJ, KTÓRE W SPOSÓB BARDZIEJ
ROZBUDOWANY I KONKRETNY PRZEDSTAWIAJĄ NAM PROGRAMY
NAUCZANIA.**

BARDZO WAŻNYM KOLEJNYM ELEMENTEM KONSPEKTU (SCENARIUSZA) JEST **CEL OGÓLNY**, KTÓREGO SFORMUŁOWANIE BYWA CZĘSTO WIELKIM PROBLEMEM. DLATEGO TAK WAŻNE JEST ZROZUMIENIE PODSTAWY PROGRAMOWEJ, A PRZED WSZYSTKIM ZAWARTEGO W NIEJ CELU OGÓLNEGO WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO.

CEL OGÓLNY KONSPEKTU (SCENARIUSZA) JEST **ZAWSZE JEDEN**, TAK JAK JEDEN JEST CEL OGÓLNY WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO.

CEL OGÓLNY KONSPEKTU (SCENARIUSZA) – CAŁOŚCIOWE WSPARCIE ROZWOJU PODCZAS WYCIECZKI DO LASU.

CEL TEN OKREŚLA, ŻE DZIECI OTRZYMAJĄ CAŁOŚCIOWE WSPARCIE W ROZWOJU PODCZAS WYCIECZKI DO LASU, W JEJ TRAKCIE UZBIERAJĄ NOWE DOŚWIADCZENIA W FIZYCZNYM, EMOCJONALNYM, SPOŁECZNYM I POZNAWCZYM OBSZARZE ROZWOJU. JAKIE TO BĘDĄ DOŚWIADCZENIA, UZMYSŁOWIĄ NAM CELE SZCZEGÓŁOWE, TZW. OPERACYJNE.

PRZYKŁAD DRUGI

CEL OGÓLNY KONSPEKTU (SCENARIUSZA) – CAŁOŚCIOWE WSPARCIE ROZWOJU NA PODSTAWIE ZABAW Z TEKSTEM LITERACKIM.

CEL TEN INFORMUJE, ŻE CAŁOŚCIOWE WSPARCIE ROZWOJU ODBYWAĆ SIĘ BĘDZIE W OPARCIU O TEKST CZY ZAGADNIENIA WYNIKAJĄCE Z TEKSTU LITERACKIEGO. JAKI BĘDZIE CHARAKTER DOŚWIADCZEŃ DZIECI, PRZEDSTAWIĄ NAM CELE SZCZEGÓŁOWE (OPERACYJNE). BYĆ MOŻE BĘDĄ TO ĆWICZENIA ARTYKULACYJNE LUB SŁUCHANIE CZYTANEGO TEKSTU BAŚNI.

***INNE PRZYKŁADY CELÓW OGÓLNYCH KONSPEKTÓW
(SCENARIUSZY) NAPISANE NA PODSTAWIE CELU OGÓLNEGO
WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO:***

- *CAŁOŚCIOWE WSPARCIE ROZWOJU PODCZAS EKSPLORACJI OTOCZENIA PRZEDSZKOLA.*
- *CAŁOŚCIOWE WSPARCIE ROZWOJU NA PODSTAWIE ZABAW I GIER MATEMATYCZNYCH.*
- *CAŁOŚCIOWE WSPARCIE ROZWOJU PODCZAS EKSPLORACJI ŚRODOWISKA TECHNIKI.*
- *CAŁOŚCIOWE WSPARCIE ROZWOJU NA PODSTAWIE ZABAW BADAWCZYCH I EKSPERYMENTÓW.*
- *CAŁOŚCIOWE WSPARCIE ROZWOJU W CZASIE SAMODZIELNEJ AKTYWNOŚCI TEMATYCZNEJ.*

CELE OPERACYJNE – DOŚWIADCZENIA DZIECI – ZAPISUJEMY W KONSPEKCIE (SCENARIUSZU), STOSUJĄC JĘZYK CZASOWNIKÓW OPERACYJNYCH. OPERACJE, KONKRETNE CZYNNOŚCI, KTÓRE WYKONUJĄ DZIECI PODCZAS ZABAWY, TO PROSTY ZAPIS RZECZYWISTEGO DZIAŁANIA, A NIE CIĄGNĄCE SIĘ ZDANIA ZŁOŻONE, KTÓRYCH REDAKCJA ZACIEMNIA OBRAZ ISTOTY AKTYWNOŚCI DZIECI PODCZAS ZAJĘĆ.

ABY USZCZEGÓŁOWIĆ ISTOTĘ CELU OGÓLNEGO, ADEKWATNEGO DO TEMATU KONSPEKTU (SCENARIUSZA), PRZYGOTOWUJEMY TZW. CELE SZCZEGÓŁOWE – KORZYSTAJĄC Z ZAPISU CZASOWNIKÓW OPERACYJNYCH ZAWARTYCH W TRZECIEJ CZĘŚCI PODSTAWY. ZNAJDUJĄ SIĘ TAM UMIEJĘTNOŚCI I WIEDZA DZIECI PRZEDSTAWIONE W OBSZARACH ROZWOJOWYCH.

TEMAT KONSPEKTU (SCENARIUSZA) BIAŁE ŚLADY

CEL OGÓLNY CAŁOŚCIOWE WSPARCIE ROZWOJU PODCZAS WYCIECZKI DO LASU

CELE SZCZEGÓŁOWE

DOŚWIADCZENIA W OBSZARACH ROZWOJOWYCH DZIECKO:

W OBSZARZE FIZYCZNYM:

- SPACERUJE, BIEGA, REAGUJE NA SYGNAŁY,
- KROCZY PO ŚLADACH,
- RZUCA ŚNIEŻKAMI DO CELU

W OBSZARZE EMOCJONALNYM:

- CIESZY SIĘ, PANUJE NAD CHĘCIĄ WYKONANIA CZYNNOŚCI JAKO PIERWSZY,
- WYRAŻA ZACHWYT SAMODZIELNIE I WEDŁUG FORM ZAPROPONOWANYCH PRZEZ NAUCZYCIELA

W OBSZARZE SPOŁECZNYM:

- CZEKA NA SWOJĄ KOLEJ W ZABAWIE, STOSUJE ZASADY ZACHOWANIA PRZYJĘTE PRZED WYCIECZKĄ,
- BAWI SIĘ W GRUPIE I W PARZE,
- WSPÓŁDZIAŁA

W OBSZARZE POZNAWCZYM:

- PLANUJE DZIAŁANIE, ORGANIZUJE ZABAWĘ,
- WYKONUJE CZYNNOŚCI SAMOOBSŁUGOWE,
- NADAJE ZNACZENIE OBRAZOM NAMALOWANYM PATYKIEM NA ŚNIEGU,
- PRZELICZA, DODAJE, SZACUJE,
- *ROZMAWIA, ZADAJE PYTANIA*

TEMAT KONSPEKTU (SCENARIUSZA) MRUGA GWIAZDKA NA NIEBIE

CEL OGÓLNY CAŁOŚCIOWE WSPARCIE ROZWOJU NA PODSTAWIE ZABAW Z TEKSTEM LITERACKIM

CELE SZCZEGÓŁOWE

DOŚWIADCZENIA W OBSZARACH ROZWOJOWYCH DZIECKO:

W OBSZARZE FIZYCZNYM:

- KREŚLI, RYSUJE,
- NAŚLADUJE RUCHEM JAZDĘ ZAPRZĘGU RENIFERÓW,
- SKACZE OBUNÓŻ NA ODLEGŁOŚĆ

W OBSZARZE EMOCJONALNYM:

- WYRAŻA RADOŚĆ ZA POMOCĄ FRAGMENTU TEKSTU Z PIOSENKI,
- WYRAŻA ZACHWYT SAMODZIELNIE I WEDŁUG FORM ZAPROPONOWANYCH PRZEZ NAUCZYCIELA,
- WYPOWIADA SIĘ NA TEMAT SWOICH ODCZUĆ

W OBSZARZE SPOŁECZNYM:

- WYRAŻA GRATULACJE I PODZIĘKOWANIA,
- WYKONUJE ZADANIE W PARZE,
- WSPÓŁDZIAŁA WEDŁUG PRZYJĘTYCH ZASAD

W OBSZARZE POZNAWCZYM:

- WYKONUJE PAPIEROWĄ GWIAZDKĘ WEDŁUG INSTRUKCJI,
- WYPOWIADA SZEPTEM SŁOWA PIOSENKI,
- NADAJE ZNACZENIE UKŁADOM PAPIEROWYCH GWIAZD, NAZYWA GWIAZDOZBIORY,
- PRZELICZA, DODAJE, SZACUJE,
- SŁUCHA CZYTANEGO TEKSTU, ZADAJE PYTANIA

KONSPEKT LEKCJI TO BARDZO WAŻNY DOKUMENT,
SZCZEGÓLNIE DLA POCZĄTKUJĄCEGO NAUCZYCIELA LUB
STUDENTA NA PRAKTYKACH.

NA POCZĄTKU KONSPEKTU POWINIEN SIĘ ZNAJDOWAĆ TYTUŁ, KTÓRY INFORMUJE O TYM, W JAKIEJ KLASIE ZOSTANIE PRZEPROWADZONA LEKCJA. POD NIM MOŻE ZNALEŻĆ SIĘ DATA JEJ PRZEPROWADZENIA. NA PRZYKŁAD:

KONSPEKT LEKCJI JĘZYKA POLSKIEGO W KLASIE V
(13 GRUDZIEŃ)

NASTĘPNIE W KONSPEKCIE UMIESZCZAMY TAKIE INFORMACJE, JAK TEMAT LEKCJI, CZAS JEJ TRWANIA (PAMIĘTAJMY, ŻE NIE MUSI BYĆ TO JEDNA GODZINA LEKCYJNA), METODY, FORMY PRACY, LITERATURĘ METODYCZNĄ I MERYTORYCZNĄ, CEL GŁÓWNY ORAZ CELE OPERACYJNE. WSZYSTKO POWINNO BYĆ PRZEJRZYSTE, TAK ABY MOŻNA BYŁO ODNALEŻĆ ISTOTNE INFORMACJE NA PIERWSZY RZUT OKA. PRZYKŁADOWY POCZĄTEK KONSPEKTU:

TEMAT: KRÓTKIE FORMY WYPOWIEDZI PISEMNEJ – ZAPROSZENIE, OGŁOSZENIE.

CZAS REALIZACJI: 1 GODZINA LEKCYJNA

METODY: METODA ZAJĘĆ PRAKTYCZNYCH, ELEMENTY METODY NORM I INSTRUKCJI, ELEMENTY METODY PROJEKTU

FORMY PRACY: PRACA W GRUPACH

LITERATURA METODYCZNA I MERYTORYCZNA: ANNA DYDUCHOWA METODY KSZTAŁCENIA SPRAWNOŚCI JĘZYKOWEJ UCZNIÓW

CEL GŁÓWNY: UCZEŃ POTRAFI REDAGOWAĆ ODPOWIEDNIA FORMĘ KRÓTKIEJ WYPOWIEDZI PISEMNEJ W ZALEŻNOŚCI OD POLECENIA I ZGODNIE Z CELEM.

CELE OPERACYJNE: UCZEŃ:

- POTRAFI NAPISAĆ WYPOWIEDZ UPORZĄDKOWANĄ, ZŁOŻONĄ Z POPRAWNIE ZBUDOWANYCH ZDAŃ;
- CELOWO STOSUJE ŚRODKI JĘZYKOWE;
- PRZESTRZEGA NORM GRAMATYCZNYCH, ORTOGRAFICZNYCH I INTERPUNKCYJNYCH;
- DBA O UKŁAD GRAFICZNY ZAPISU – DOSTOSOWUJE ZAPIS DO FORMY WYPOWIEDZI;
- WYRÓŻNIA CZĘŚCI TEKSTU ZGODNIE Z JEGO STRUKTURA;
- PISZE CZYTELNICZ;

PRZEBIEG LEKCJI

PRZEBIEG LEKCJI ZAPISUJEMY HASŁOWO. NIE MOŻEMY ROZPISAĆ SZCZEGÓŁOWO WSZYSTKICH ELEMENTÓW, PONIEWAŻ TAKI KONSPEKT NAS "UWIEŻI". BĘDZIEMY ZBYT KURCZOWO TRZYMALI SIĘ SWOICH WYTYCZNYCH, ZAMIAST SŁUCHAĆ UCZNIÓW I WSPÓŁTWORZYĆ Z NIMI LEKCJE. WÓWCZAS WSZYSTKO ZAKOŃCZY SIĘ NIEPOWODZENIEM.

STRUKTURA KONSPEKTU DO ZAJĘĆ W PRZEDSZKOLU

1. NAZWA - OPISUJEMY GDZIE REALIZOWANY JEST KONSPEKT (NAZWA PLACÓWKI), DLA JAKIEJ GRUPY JEST PRZEZNACZONY. ZAZNACZAMY RÓWNIEŻ DATĘ REALIZACJI ZAJĘĆ.

2. CELE

• OGÓLNE

- WYNIKAJĄ Z PODSTAWY PROGRAMOWEJ
- SĄ DŁUGOFALOWE
- NIE MOŻNA ZREALIZOWAĆ ICH NA JEDNYCH ZAJĘCIACH
- NIE ODNOSZĄ SIĘ DO KONKRETNÝCH DZIAŁAŃ UCZNIA, A RACZEJ NAUCZYCIELA
- NIE MOŻNA OKREŚLIĆ KONKRETNEGO CZASU REALIZACJI CELU - JEST ON PROCESEM
- PRZYKŁADY: KSZTAŁTOWANIE POSTAWY, MYŚLENIA MATEMATYCZNEGO, ŚWIADOMOŚCI W SCHEMACIE CIAŁA

• OPERACYJNE

- TWORZONE PRZEZ UŻYCIE CZASOWNIKA OPERACYJNEGO (ROZPOZNA, WYBIERZE, ROZRÓŻNI)
- CECHY CELU OPERACYJNEGO: OBSERWOWALNOŚĆ (CZYNNOŚĆ MOŻNA ZAOBSERWOWAĆ NP. GDY UCZEŃ UMIE COŚ WYJAŚNIĆ WSKAZAĆ, DOPASOWAĆ...) ORAZ MIERZALNOŚĆ (NAUCZONE RZECZY DA SIĘ PODDAĆ OCENIE)

3. METODY NAUCZANIA

- CZYNNE :

- METODA SAMODZIELNYCH DOŚWIADCZEŃ,
- METODA KIEROWANIA WŁASNĄ DZIAŁALNOŚCIĄ DZIECKA,
- METODA ZADAŃ STAWIANYCH DZIECKU,
- METODA ĆWICZEŃ UTRWALAJĄCYCH

- OGLĄDOWE

- OBSERWACJA I POKAZ,
- OSOBISTY PRZYKŁAD NAUCZYCIELA,
- UDOSTĘPNIANIE SZTUKI/DZIEŁA PLASTYCZNE, PRZESTAWIENIA TEATRALNE, ILUSTROWANE ARTYSTYCZNIE UTWORY LITERACKIE, KONCERTY MUZYCZNE

-

- SŁOWNE
- ROZMOWY,
- OPOWIADANIA,
- ZAGADKI,
- OBJAŚNIENIA I INSTRUKCJE,
- SPOSOBY SPOŁECZNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ,
- METODY ŻYWEGO SŁOWA.

4. FORMY ORGANIZACYJNE PRACY

PODZIAŁ FORM ORGANIZACJI PRACY UCZNIÓW:

- ZE WZGLĘDU NA LICZBĘ UCZNIÓW BIORĄCYCH UDZIAŁ W PROCESIE DYDAKTYCZNYM:
  - INDYWIDUALNE • GRUPOWE • ZBIOROWE (FRONTALNE)

5. ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- *WZROKOWE: TABLICA SZKOLNA, PRZEŹROCZA, FILM, RYSUNKI, FOTOGRAFIE, ILUSTRACJE Z CZASOPISM, FOLDERÓW ITP.*

- *SŁUCHOWE: NAGRANIA MAGNETOFONOWE, PŁYTOWE, AUDYCJE RADIOWE ITD.*

- *WZROKOWO-SŁUCHOWE: PROGRAMY TELEWIZYJNE, MULTIMEDIALNE PROGRAMY KOMPUTEROWE ITP.*

- *AUTOMATYZUJĄCE: MASZYNY DYDAKTYCZNE, KOMPUTERY, FANTOMY I MODELE (NP. DO WYKONYWANIA INIEKCJI, RESUSCYTACJI).*

6. LITERATURA:

• *PODAJEMY WSZYSTKIE ŹRÓDŁA, Z KTÓRYCH KORZYSTALIŚMY*

7. PRZEBIEG ZAJĘĆ:

• *PISZEMY W PUNKTACH - LEPSZA CZYTELNOŚĆ*

• *PLANUJEMY ZAJĘCIA TAK, ABY RÓŻNE RODZAJE EDUKACJI (NP. MATEMATYCZNA, POLONISTCZNA) PRZEPLATAŁY SIĘ ZE SOBĄ*

• *CZAS NA ZABAWĘ RUCHOWĄ JEST BARDZO WAŻNY*

• *UNIKAMY PODAJĄCEGO TOKU ZAJĘĆ*

CELE:

CELE OGÓLNE:

PRZYKŁADOWE CZASOWNIKI:

ZAPOZNANIE ...;

KSZTAŁTOWANIE ...;

ROZBUDZANIE ...;

ROZWIJANIE ...;

DOSKONALENIE ...;

UTRWALANIE ...;

WDRAŻANIE ...;

UWRAŻLIWIANIE ...;

....

CELE OPERACYJNE: UCZEŃ:
PRZYKŁADOWE CZASOWNIKI:
WYPOWIADA SIĘ I ARGUMENTUJE ...;
WYKONUJE PORZĄDKUJE ...;
WYJAŚNIA ...;
PREZENTUJE ...;
REAGUJE ...;
TWORZY ...;
SKUTECZNIE DZIAŁA

METODY PRACY:

- METODY AKTYWIZUJĄCO-TWÓRCZE, PROBLEMOWE, DZIAŁAŃ PRAKTYCZNYCH: ... (NP. DEBATA, BURZA MÓZGÓW, GIEŁDA POMYSŁÓW, SAMODZIELNE DOŚWIADCZENIA, REALIZACJA ZADAŃ WYTWÓRCZYCH);
- METODY SŁOWNE: ... (NP. POGADANKA, OPIS, OBJAŚNIENIA I INSTRUKCJE);
- METODY OGLĄDOWE: ... (NP. POKAZ, OBSERWACJA, PRACA Z KSIĄŻKĄ);

FORMY ORGANIZACJI PRACY:

INDYWIDUALNA, W PARACH, GRUPOWA, ZBIOROWA.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- PRZEZNACZONE DLA DZIECI: ... (NP. KARTY PRACY, KARTY ZADAŃ, LICZMANY, KOŁOROWE LICZBY, KOSTKI, KARTONY, KREDKI, FARBY, NOŻYCE, KLEJ, SZARFY, PATYCZKI, PIŁKI, INSTRUMENTY, UKŁADANKI, PAPIER, KOŁOROWE KARTECZKI);
- WYKORZYSTYWANE PRZEZ NAUCZYCIELA: ... (NP. MAPA, PREZENTACJA MULTIMEDIALNA, TABLICA INTERAKTYWNA, ILUSTRACJE, MAGNESY, FLIPCHART);

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. POWITANIE ...

2. ....

3. ....

4. PODSUMOWANIE ZAJĘĆ W POSTACI ....

W DZISIEJSZEJ RZECZYWISTOŚCI EDUKACYJNEJ WYSTĘPUJE RÓWNOLEGLE, WIELE RÓŻNORODNYCH TYPOLOGII METOD KSZTAŁCENIA. BRAK TAKŻE JEDNOZNACZNEGO ZRÓŻNICOWANIA POMIĘDZY METODAMI I TECHNIKAMI STOSOWANYMI PRZEZ NAUCZYCIELI W PROCESIE KSZTAŁCENIA. SPOŚRÓD FUNKCJONUJĄCYCH, NA UWAGĘ ZASŁUGUJE PODZIAŁ METOD NAUCZANIA WEDŁUG W. OKONIA NA:

- METODY PODAJĄCE, ASYMILACJI WIEDZY (UCZENIE SIĘ PRZEZ PRZYSWAJANIE);
- METODY PROBLEMOWE, SAMODZIELNEGO DOCHODZENIA DO WIEDZY (UCZENIE SIĘ PRZEZ ODKRYWANIE);
- METODY WALORYZUJĄCE (UCZENIE SIĘ PRZEZ PRZEŻYWANIE);
- METODY PRAKTYCZNE (UCZENIE SIĘ PRZEZ DZIAŁANIE).

ZAPREZENTOWANA KLASYFIKACJA SWOJE ŹRÓDŁO CZERPIE Z TEORII WIELOSTRONNEGO KSZTAŁCENIA OSOBOWOŚCI, A JEJ SZCZEGÓŁOWA SYSTEMATYZACJA PRZEDSTAWIA SIĘ NASTĘPUJĄCO:

METODY

PODAJĄCE:

- WYKŁAD INFORMACYJNY;
- POGADANKA (WSTĘPNA, PRZEDSTAWIAJĄCA NOWE WIADOMOŚCI, UTRWALAJĄCA, KONTROLNA);
- OPOWIADANIE;
- OPIS;
- PRELEKCJA;
- ANEGDOTA;
- ODCZYT;
- OBJAŚNIENIE LUB WYJAŚNIENIE;

METODY

PROBLEMOWE:

- WYKŁAD PROBLEMOWY;
- WYKŁAD KONWERSATORYJNY;
- KLASYCZNA METODA PROBLEMOWA
- AKTYWIZUJĄCE:
  - METODA PRZYPADKÓW;
  - METODA SYTUACYJNA;
  - INSCENIZACJA;
  - GRY DYDAKTYCZNE (
  - DYSKUSJA DYDAKTYCZNA (ZWIAZANA Z WYKŁADEM, OKRĄGŁEGO STOŁU, WIELOKROTNA, BURZA MÓZGÓW, PANELOWA);

CELE OGÓLNE ZAWIERAJĄ INFORMACJĘ CO NAUCZYCIEL POPRZECZ DANĄ LEKCJĘ CHCE OSIĄGNAĆ , INACZEJ CZEGO WYCHOWANKOWIE BĘDĄ SIĘ UCZYĆ, JAKIE KOMPETENCJE NABYWAĆ. CELE TE UKIERUNKOWUJĄ NA TO, CO PRZECZ PLANOWANĄ LEKCJĘ BĘDZIE PRZECZ UCZNIÓW ZDOBYWANE, ĆWICZONE, DOSKONALONE, TWORZONE, PRZEŻYWANE.

CELE OGÓLNE NAJOGÓLNIET CELE TE MOŻNA BY UJĄĆ NASTĘPUJĄCO: • ZDOBYCIE (POSZERZENIE, UGRUNTOWANIE) NOWEJ WIEDZYO FAKTACH I PROCESACH, MECHANIZMACH PRZYRODNICZYCH I SPOŁECZNYCH; • NABYWANIE I ROZWIJANIE UMIEJĘTNOŚCI INTELEKTUALNYCH TAKICH JAK: ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW TYPOWYCH I NIETYPOWYCH, TEORETYCZNYCH I PRAKTYCZNYCH, INTERPRETACJA I OCENA FAKTÓW, ANALIZA I SYNTEZA. • ĆWICZENIA UMIEJĘTNOŚCI INTELEKTUALNYCH I DOSKONALENIE STOPNIA ICH OPANOWANIA, AUTOMATYZOWANIE (STOSOWANIE NAWYKÓW)

CELE OGÓLNE • NABYWANIE UMIEJĘTNOŚCI PRAKTYCZNYCH, MANUALNYCH, TECHNICZNYCH, SPRAWNOŚCI FIZYCZNYCH I ICH ĆWICZENIE. • PROMOWANIE TWÓRCZOŚCI, WYTWORÓW ARTYSTYCZNYCH I TECHNICZNYCH. • KSZTAŁTOWANIE UMIEJĘTNOŚCI ORGANIZATORSKICH I SPOŁECZNYCH.

CELE SZCZEGÓŁOWE PO USTALENIU CELÓW OGÓLNYCH PRZYGOTOWYWANEJ LEKCJI NAUCZYCIEL MUSI OKREŚLIĆ CELE UCZNIOWSKIE, A WIĘC TAKIE SZCZEGÓŁOWE STANY RZECZY W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI, PRZEŻYĆ I ZACHOWAŃ UCZNIÓW, KTÓRE STANĄ SIĘ PRZEKONYWUJĄCYM DOWODEM UZYSKANIA (ROZSZERZANIA, DOSKONALENIA) KOMPETENCJI OKREŚLONYCH W CELACH OGÓLNYCH. ABY DOBRZE ZAŁOŻYĆ CELE SZCZEGÓŁOWE NAUCZYCIEL MUSI WZIAĆ POD UWAGĘ NASTĘPUJĄCE CZYNNIKI: • *POZIOM WYJŚCIOWY SWOICH UCZNIÓW;* • *TREŚCI OKREŚLONE TEMATEM.*

CELE SZCZEGÓŁOWE OPERACJONALIZACJA CELÓW WYMAGA OD NAUCZYCIELA WIELE WYSIŁKU, WYOBRAŹNI, DOSTOSOWANIA WYMAGAŃ DO MOŻLIWOŚCI WYCHOWANKÓW I DO CZASU, JAKIM SIĘ DYSPONUJE. TRUD TEN BARDZO SIĘ JEDNAK OPŁACI, PONIEWAŻ SPRAWNE DZIAŁANIE NAUCZYCIELA I UCZNIÓW JEST MOŻLIWE TYLKO W WARUNKACH SZCZEGÓŁOWEGO, KONKRETNEGO PLANOWANIA.. MAJĄC TAK STARANNIE OPISANE CELE MOŻEMY JUŻ BEZ WIĘKSZEGO WYSIŁKU „OPRACOWAĆ” SCENARIUSZ CAŁEJ LEKCJI. NIE DZIAŁAMY BOWIEM PO OMACKU, WIEMY, CZEGO CHCEMY ZARÓWNO OD SIEBIE, JAK I OD UCZNIÓW.

METODA NAUCZANIA DEFINICJA METODA NAUCZANIA TO
SYSTEMATYCZNIE STOSOWANY SPOSÓB PRACY
NAUCZYCIELA Z UCZNIAMI, UMOŻLIWIAJĄCY OSIĄGNIĘCIE
CELÓW KSZTAŁCENIA, TO WYPRÓBOWANY UKŁAD CZYNNOŚCI
NAUCZYCIELI I UCZNIÓW REALIZOWANYCH ŚWIADOMIE W
CELU SPOWODOWANIA ZAŁOŻONYCH ZMIAN W OSOBOWOŚCI
UCZNIÓW.

PODZIAŁ METOD NAUCZANIA

DAWNY PODZIAŁ NA METODY PODAJĄCE I POSZUKUJĄCE OKAZAŁ SIĘ ZA WĄSKI, ZACZĘTO WIĘC POSZUKIWAĆ NOWYCH. PODZIAŁ NAJBARDZIEJ PEŁNY OBEJMUJE 5 GRUP METOD NAUCZANIA, KTÓRYM ODPOWIADA 5 RODZAJÓW UCZENIA SIĘ WG SZLOSKA:

- 1) METODY PODAJĄCE-UCZENIE SIĘ PRZECZ PRZYSWAJANIE • WYKŁAD INFORMACYJNY • POGADANKA • OPOWIADANIE • OPIS • PRELEKCJA • ANEGDOTA • ODCZYT • OBJAŚNIENIE LUB WYJAŚNIENIE
- 2) METODY PROBLEMOWE-UCZENIE SIĘ PRZECZ ODKRYWANIE • WYKŁAD PROBLEMOWY • WYKŁAD KONWERSATORYJNY • KLASYCZNA METODA PROBLEMOWA • AKTYWIZUJĄCE • METODA PRZYPADKÓW • METODA SYTUACYJNA • INSCENIZACJA • GRY DYDAKTYCZNE (NP. SYMULACYJNE, DECYZYJNE, PSYCHOLOGICZNE) • SEMINARIUM • DYSKUSJA DYDAKTYCZNA (ZWIĄZANA Z WYKŁADEM, OKRĄGŁEGO STOŁU, BURZA MÓZGÓW, PANELOWA, METAPLAN)
- 3) METODY WALORYZACYJNE (EKSPONUJĄCE) UCZENIE SIĘ PRZECZ PRZEŻYWANIE • POKAZ ŁĄCZONY Z PRZEŻYCIEM • FILM • SZTUKA TEATRALNA • EKSPOZYCJA
- METODY PRAKTYCZNE UCZENIE SIĘ PRZECZ DZIAŁANIA • POKAZ Z OBJAŚNIENIEM • POKAZ Z INSTRUKTAŻEM • ĆWICZENIA PRZEDMIOTOWE • ĆWICZENIA LABORATORYJNE • ĆWICZENIA PRODUKCYJNE • METODA PROJEKTÓW • METODA PRZEWODNIEGO TEKSTU
- 5) METODY PROGRAMOWE • Z UŻYCIEM KOMPUTERA • Z UŻYCIEM MASZYN DYDAKTYCZNEJ • Z UŻYCIEM PODRĘCZNIKA PROGRAMOWANEGO

ŚRODKI DYDAKTYCZNE FUNKCJA ŚRODKÓW DYDAKTYCZNYCH SPROWADZA SIĘ:

A) UPOGLĄDOWIENIA PROCESU KSZTAŁCENIA, TJ. DO ROZSZERZENIE ZASIĘGU KONTAKTÓW UCZĄCEGO SIĘ Z RZECZYWISTOŚCIĄ;

B) UŁATWIENIA PROCESÓW MYŚLOWYCH;

C) POMOCY W WYKONYWANIU PRZEZ UCZNIÓW ĆWICZEŃ I ZDOBYWANIU SPRAWNOŚCI PRAKTYCZNEGO DZIAŁANIA;

D) EKSPONOWANIA MATERIAŁÓW WYWOŁUJĄCYCH PRZEŻYCIA UCZNIÓW.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE DZIELĄ SIĘ NA: 1) SŁOWNE, TJ. UDOSTĘPNIAJĄCE TEKSTY DRUKOWANE LUB PISANE; 2) WZROKOWE PROSTE, ZW. TRADYCYJNIE POMOCAMI NAUKOWYMI, JAK ORYGINALNE PRZEDMIOTY, MODELE, OBRAZY, WYKRESY, MAPY; 3) TECHNICZNE ŚRODKI WZROKOWE, JAK NP. DIASKOP, GRAFOSKOP, MIKROSKOP, TELESKOP; 4) TECHNICZNE ŚRODKI SŁUCHOWE, JAK MAGNETOFON CZY RADIO; 5) SŁUCHOWO-WZROKOWE, JAK FILM, TELEWIZJA; 6) AUTOMATYZUJĄCE PROCES DYDAKTYCZNY, JAK MASZYNY DYDAKTYCZNE, KOMPUTERY, URZĄDZENIA SYMULACYJNE.

FORMY NAUCZANIA DEFINICJA FORMA NAUCZANIA (ŁAC.FORMA – KSZTAŁT, POSTAĆ), TERMIN OZNACZAJĄCY ORGANIZACYJNĄ STRONĘ NAUCZANIA W ODRÓŻNIENIU OD METODY NAUCZANIA, KTÓRA DOTYCZY SPOSOBU PRACY NAUCZYCIELI I UCZNIÓW.

FORMA NAUCZANIA OBEJMUJE ZEWNĘTRZNE WARUNKI TEGO NAUCZANIA, A WIĘC DOBÓR UCZNIÓW I NAUCZYCIELI, POŁĄCZENIE ICH W ODPOWIEDNIE GRUPY, WSPÓŁPRACĘ GRUP I JEDNOSTEK ZE SOBĄ, RODZAJ ZAJĘĆ ORAZ WARUNKI MIEJSCA I CZASU PRACY DYDAKTYCZNEJ. W NIEKTÓRYCH DAWNYCH PODRĘCZNIKACH DYDAKTYKI MOŻNA SIĘ SPOTKAĆ Z UTOŻSAMIANIEM METODY Z FORMĄ NAUCZANIA, CO NIE JEST UZASADNIONE.

FORMY NAUCZANIA ZASTOSOWANE W SKALI MAKRO POJECIE FORMY NAUCZANIA ODNOSI SIĘ ZWYKLE DO SYSTEMÓW NAUCZANIA, JAK NP. KLASOWO-LEKCYJNY SYSTEM NAUCZANIA, SYSTEM PRACOWNIANY, SYSTEM FREINETA. W SKALI MIKRO POJECIE FORMY NAUCZANIA KOJARZY SIĘ Z TAKIMI ELEMENTAMI SYSTEMU JAK: LEKCJA (JAKO ORGANIZACYJNA FORMA NAUCZANIA), PRACA DOMOWA, WYCIECZKA SZKOLNA, BĄDŹ Z TAKIMI KATEGORIAMI ORGANIZACJI PRACY UCZNIÓW NA LEKCJI CZY POZA NIĄ , JAK PRACA ZBIOROWA (FRONTALNA) UCZNIÓW, PRACA GRUPOWA CZY PRACA JEDNOSTKOWA (INDYWIDUALNA). ZRÓŻNICOWANIE FORM PRACY WYCHOWANKÓW SPRZYJA POWSTAWANIU KONTAKTÓW MIĘDZYJEDNOSTKOWYCH I MIĘDZYGRUPOWYCH I STWARZA WIELE NOWYCH SYTUACJI DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZYCH, SPRZYJAJĄCYCH ROZWOJOWI OSOBOWOŚCI.

*ZAJĘCIA PRZEDSZKOLNE, KONSPEKTY
KONSPEKT ZAJĘĆ W PRZEDSZKOLU - ZABAWY NA ŚNIEGU*

KONSPEKT ZAJĘĆ

GRUPA: 5-6- LATKI

TEMAT BLOKU: ZABAWY NA ŚNIEGU.

TEMAT DNIA: BEZPIECZNIE BAWIMY SIĘ NA ŚNIEGU – KSZTAŁTOWANIE NAWYKÓW BEZPIECZNEJ ZABAWY NA ŚNIEGU NA PODSTAWIE WIERSZA J. KNAPIK – LIS „BEZPIECZNE ZABAWY” ORAZ WŁASNYCH PRZEŻYĆ I SPOSTRZEŻEŃ DZIECI.

CELE OGÓLNE: UKAZANIE NIEBEZPIECZEŃSTW PODCZAS ZABAW NA ŚNIEGU

CELE OPERACYJNE - DZIECKO:

- WSKAZUJE BEZPIECZNE SPOSOBY ZACHOWANIA SIĘ PODCZAS ZABAW NA ŚNIEGU*
- SŁUCHA WIERSZA I WYPOWIADA SIĘ NA JEGO TEMAT,*
  - ROZPOZNAJE I WYMIENIA SPORTY ZIMOWE,*
  - POTRAFI PODZIELIĆ SŁOWA NA SYLABY I GŁOSKI,*
  - CZYTA NAPISY GLOBALNIE,*
- AKTYWNIIE UCZESTNICZY W PROPONOWANYCH ZABAWACH I ZAJĘCIACH,*
  - ROZWIJA SPOSTRZEGAWCZOŚĆ,*
  - SKŁADA OBRAZKI Z CZĘŚCI,*
- WSPÓŁPRACUJE Z PARTNEREM Z PARY I INNYMI DZIEĆMI,*
  - ŚPIEWA PIOSENKĘ Z DZIECIĘCEGO REPERTUARU,*
  - ROZWIĄZUJE ZAGADKI,*

METODY:

- *SŁOWNNA (POGADANKA, POLECENIA),*
- *CZYNNA (AKTYWNEGO UCZESTNICTWA W ZAJĘCIACH, ZADAŃ STAWIANYCH DO WYKONANIA).*
- *OGLĄDOWA (POKAZ, OBSERWACJA).*

FORMY:

- *ZBIOROWA,*
- *INDYWIDUALNA,*
- *W ZESPOŁACH (W PARACH)*

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: ILUSTRACJA ZABAW DZIECI NA ŚNIEGU, KARTONIKI ZE ZNACZKAMI, TEKST WIERSZA J. KNAPIK – LIS „BEZPIECZNE ZABAWY”, ILUSTRACJE PRZEDSTAWIAJĄCE SPORTY ZIMOWE, NAPISY DO GLOBALNEGO CZYTANIA, EMBLEMATY (KOLOROWE CZAPKI) DO ZABAWY RUCHOWEJ, ZAGADKI, KREDKI, OBRAZKI SPRZĘTU ZIMOWEGO I ICH CIENIE, OBRAZKI Z CZĘŚCI, KARTA PRACY – CZ. 3, NOŻYCY, KLEJ, RÓŻNEJ WIELKOŚCI KOŁA DO WYCIĘCIA DLA KAŻDEGO DZIECKA, KOLOROWA KARTKA A4 DLA KAŻDEGO DZIECKA, PŁYTA CD – CZ.1,

PRZEBIEG ZAJĘĆ.

1. POWITANIE PIOSENKĄ „WSZYSCY SĄ”.

2. WPROWADZENIA DO TEMATU ZAJĘĆ – CO PRZEDSTAWIA OBRAZEK? DZIECI LOSUJĄ KARTONIKI ZE ZNACZKAMI I ODSŁANIAJĄ FRAGMENT ZAKRYTEGO OBRAZKA OZNACZONY TAKĄ SAMĄ FIGURĄ. STARAJĄ SIĘ ODGADNAĆ, CO PRZEDSTAWIA OBRAZEK, ZANIM WSZYSTKIE FRAGMENTY ZOSTANĄ ODSŁONIĘTE.

3. „BEZPIECZNE ZABAWY” – SŁUCHANIE WIERSZA CZYTANEGO PRZEZ NAUCZYCIELA. ROZMOWA NA TEMAT JEGO TREŚCI – ZWRÓCENIE UWAGI NA BEZPIECZNE SPOSOBY ZACHOWANIA SIĘ PODCZAS ZABAW NA ŚNIEGU. DZIELENIE SIĘ DZIECI ICH WŁASNYMI PRZEŻYCIAMI I SPOSTRZEŻENIAMI NA PODANY TEMAT.

4. SKŁADANIE OBRAZKÓW Z CZĘŚCI PRZEDSTAWIAJĄCYCH SPORTY ZIMOWE. GLOBALNE CZYTANIE NAPISÓW I UMIESZCZANIE ICH POD ODPOWIEDNIĄ ILUSTRACJĄ. DZIELENIE NAZW NA SYLABY I GŁOSKI.

5. ZABAWA RUCHOWA - ORIENTACYJNA „KOŁOROWE CZAPKI”. DZIECI OTRZYMUJĄ EMBLEMATY Z CZAPKAMI W RÓŻNYCH KOLORACH I PORUSZAJĄ SIĘ PO SALI W RYTM TAMBURYNA. AKOMPANIAMENT BĘBENKA JEST SYGNAŁEM DO ODNALEZIENIA W SALI DUŻEGO OBRAZKA Z CZAPKĄ W TYM SAMYM KOLORZE, CO EMBLEMAT. PONOWNY AKOMPANIAMENT TAMBURYNA JEST SYGNAŁEM DO BIEGANIA. W TRAKCIE ZABAWY NAUCZYCIEL ZMIENIA POŁOŻENIE CZAPEK NA DUŻYCH ILUSTRACJACH.

6. PRACA PRZY STOLIKACH – KARTA PRACY NR 3 (DZIELENIE NAZW OBRAZKÓW NA GŁOSKI, PRZELICZANIE GŁOSEK).

7. ROZWIĄZYWANIE ZAGADEK O TEMATYCE ZIMOWEJ (NARTY, SANKI, BAŁWAN, RĘKAWICZKI, SZALIK ITP).

8. ODSZUKIWANIE I DOPASOWYWANIE CIENI DO POSZCZEGÓLNYCH SYLWET SPRZĘTÓW ZIMOWYCH (NARTY, SANKI, ŁYŻWY, HOKEJ).

9. UKŁADANIE SEKWENCJI „SPRZĘT ZIMOWY”.

10. ŚPIEWANIE PIOSENKI „BAŁWANKOWA PIOSENKA” Z RYTMICZNYM WYKLASKIWANIEM REFRENU.

11. PRACA PLASTYCZNA „WESOŁE BAŁWANKI” TECHNIKĄ ORGAMI Z KOŁA. OMÓWIENIE ETAPÓW TWORZENIA PRACY, ZWRÓCENIE UWAGI NA ODPOWIEDNIE JEJ ROZPLANOWANIE NA KARTCE ORAZ NA ESTETYKĘ PRACY.

12. INDYWIDUALNA PRACA DZIECKA – BEZPIECZEŃSTWO PODCZAS POSŁUGIWANIA SIĘ NOŻYCZKAMI.

13. ZORGANIZOWANIE WYSTAWKI PRAC DZIECIĘCYCH.

14. LIKWIDACJA ZAJĘCIA.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ